

Bekymringsmelding til barnevernet

Skjema for privatpersoner. Det sendes til barnevernstjenesten i den kommunen barnet eller barna bor.

Informasjon om barnet du er bekymret for		
Barnets navn (vet du ikke navnet, gi andre opplysninger som hjelper oss å finne barnet)		
Barnets alder (vet du ikke alderen til barnet, skriv omtrent hvor gammel han/hun er)		
Hvilken relasjon har du til barnet (for eksempel nabo, farmor eller fotballtrener)? Hvis du ønsker å være anonym, skriver du ikke noe her.		
Barnets adresse (vet du ikke hvor barnet bor, skriv hvor barnet var da du ble bekymret):	Gateadresse:	
	Postnummer:	Poststed:
Informasjon om deg som melder (fylles ikke ut ved ønske om anonymitet)		
Navn:		
Telefonnummer:		
Adresse:	Gateadresse:	
	Postnummer:	Poststed:
Relasjon til barnet/familien:		

Beskriv hva du har sett eller hørt som gjør at du er bekymret

Beskriv det du har sett eller hørt, og hvorfor du er bekymret for barnet:

- Hva har skjedd
- Når skjedde det
- Hvor skjedde det
- Hvem var involvert
- Er det andre ting som gjør deg bekymret?

Familien får i de fleste tilfellene mulighet til å se meldingen. Hvis du ønsker å være anonym, bør du derfor unngå å gi opplysninger som viser hvem du er- hvis du for eksempel skriver at du er tante til barnet, kan du lett bli gjenkjent.

Beskriv hvorfor du er bekymret (får du ikke plass til alt, kan du fortsette å skrive på neste side):

A large, empty rectangular box with a thin black border, occupying most of the page. It is intended for a form or content that is not present in this version of the document.

Skjemaet er laget av Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

Greit å vite før du sender bekymringsmelding

Bekymringsmelding for privatpersoner

Dette skjemaet er for privatpersoner som skal sende bekymringsmelding til barnevernet. Dersom du er offentlig ansatt eller fagperson med meldeplikt skal du benytte eget skjema for [offentlig melder](#).

Når bør du sende bekymringsmelding?

Hvis du er usikker på om et barn får god nok omsorg, bør du melde fra til barnevernet. Du trenger ikke være sikker på at noe er galt. Hvis du er usikker på om du bør sende bekymringsmelding og ønsker råd, kan du ringe til barnevernet i din [kommune](#) og diskutere saken anonymt.

Kan du være anonym?

Dersom du ønsker å være anonym ovenfor familien trenger du ikke fylle ut punkt 2 i skjemaet.

Hva skjer når du melder?

Når du har sendt inn en bekymringsmelding, vurderer barnevernet om meldingen skal følges opp med en undersøkelse, eller om den skal henlegges. Dette skal barnevernet gjøre innen en uke fra de mottar meldingen. De fleste meldinger blir fulgt opp med en undersøkelse.

Din bekymringsmelding kan bidra til at barnet og barnets familie får den hjelpen de trenger. De aller fleste som får hjelp av barnevernet, får hjelpen hjemme. Det er bare i de mest alvorlige tilfellene at barnevernet overtar omsorgen. Det er barnevernet i kommunen der barnet bor, som følger opp bekymringsmeldingen din.

Hva skal du skrive i meldingen?

I bekymringsmeldingen skal du beskrive hva du har sett eller hørt som gjør at du er bekymret:

- Hva har skjedd?
- Når skjedde det?
- Hvor skjedde det?
- Hvem var involvert?
- Er det andre ting som gjør deg bekymret?

Familien får i de fleste tilfellene mulighet til å se meldingen. Hvis du ønsker å være anonym, bør du derfor unngå å gi opplysninger som viser hvem du er – hvis du for eksempel skriver at du er tante til barnet, kan du lett bli gjenkjent.

Eksempler på meldingstekst

Eksempel 1

Morten (8) er en nabo i borettslaget vårt. Han bor sammen med foreldrene og fem søsken. Det siste halvåret har han besøkt oss ofte, ettersom han liker å leke med vår tre år yngre

datter. Jeg har aldri sett eller hørt vold eller andre alvorlige hendelser, men synes det virker som foreldrene er lite til stede og er usikker på om han får god nok omsorg.

Eksempler på hendelser som gjør meg bekymret:

- Morten er mye ute alene, nesten hver dag til sent på kveld (rundt kl. 23).
- Han forteller selv at han passer lillebrødrene sine (på rundt tre og fem år) mens foreldrene og eldre søsken er borte. I sommer fortalte han også at han og søsknene (eldste barn er 14 år) var alene hjemme i nesten en uke.
- Morten får ikke ha noen andre barn inne hos seg, og når min datter eller andre barn ringer på døren, blir de bedt om å gå av foreldrene. Jeg har aldri sett ham sammen med venner fra skolen eller andre jevnaldrende.
- Morten forteller at han byttet skole i høst fordi foreldrene ikke likte lærerne på den gamle skolen.
- Jeg har flere ganger forsøkt å slå av en prat med foreldrene, men de er ordknappe og virker ikke interessert i å bli bedre kjent.

Eksempel 2

En familie som bor i vårt sameie, har en sønn vi er bekymret for. Alle kan høre at gutten og far krangler mye. For to uker siden var det brann i en garasje, og det viste seg å være denne gutten som hadde tent på. Saken er meldt til politiet, men vi ser ikke at de har gjort noe ennå. Vi er veldig bekymret for gutten, og bekymret for om faren skader ham. Vi er også redd han skal sette fyr på flere steder. Vi vet ikke hva gutten heter, han bor i Strandgata nr. 12 i 2. etasje og er mellom 14 og 18 år. Han har en eldre bror som heter Lars.

Hvis du oppgir navn og adressen din i meldingen, får du en bekreftelse fra barnevernet på at meldingen er mottatt, innen tre uker.

Det kan hende barnevernet tar kontakt med deg for å få mer informasjon. Barnevernet vil også snakke med barnet, familien og andre som kjenner barnet, for eksempel skolen eller barnehagen.

Gjennom undersøkelsen skal barnevernet avklare om og hvordan barnet og familien kan få hjelp. Barnevernet har taushetsplikt, derfor får du ikke informasjon om hvordan barnevernet følger opp barnet og familien.